

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2024/11

„... és várták a víz megmozdulását”

„Akarsz-e meggyógyulni?”

(Jn 5,1-15)

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Klément-Balla Zsófiát tanulmányai sikeres befejezésével lelkipásztorrá szentelték. Az ünnepi istentisztelet nem csak a lelkipásztorunk életében, hanem a gyülekezetünk számára is fontos állomás. Isten áldását kívánjuk életére és szolgálatára, hogy áldássá lehessen sokak öröme.

Egy gyógyulás története

A Püski lelkész házaspár 2006-ban vezette be azt a gyakorlatot, hogy a tanév elején egy érdeklődőknek szánt igehirdetés-sorozatba hívhatjuk azokat az ismerőseinket, akikkel már beszélgettünk hitbéli kérdésekről, de még nem tartoznak gyülekezethez. A kialakult rendet követve idén is ebben a formában hívoztunk három szeptemberi vasárnapra – szeptember 15-re, 22-re és 29-re –, hogy a harmincnégy éve beteg ember történetén (Ján 5,1–15) keresztül felismerhessük életünk hiánybetegségeit, a Krisztusban kapott megoldást.

Fontos része ezeknek az istentiszteleteknek a korábban Bibliaiskolába járt testvérek biznyságtétele, akik életük nagy fordulópontjairól, hitre jutásukról és gyülekezetbe való bekapcsolódásukról szólnak. A gyülekezet

zenei életének különböző színei is megjelentek Nagy Csaba orgonajátékán, a zenekarunk énekvezetésén, és a kamarakórus szolgálatán keresztül.

Az ige leginkább megszólító gondolatait és az ebből megszülető döntéseket az erre előkészített és kiosztott lapokon lehetett feljegyezni, az alkalmat követően pedig lehetőség nyílt a lelkészekkel való találkozásra, és jelentkezésre az induló Bibliaiskolába.

A biznyságtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. Az istentiszteletek teljes anyaga megtalálható honlapunkon és a Youtube-csatornánkon: www.refnagyerdo.hu; <https://www.youtube.com/@refnagyerdo>.

Németh Áron

Mit akarsz az élettől?

Szeptember 15-én a fél 11-es istentiszteleten Németh Áron lelkész a Ján 5,1–6 igeszakasza alapján hirdette Isten ígését. Imádsággal Klément-Balla Zsófia segédlelkész szolgált, lelki útkeresésének meghatározó állomásairól pedig Melis Szilvia beszélt. Az istentisztelet kereszteléssel kezdődött, a végén pedig gyülekezeti piknikre maradtunk együtt.

„Akarsz-e meggyógyulni?” Furcsa kérdés ez Jézustól a Betesda tavánál, egy olyan helyen, ahol az emberek mást sem tesznek csak a gyógyulásukra várnak. Egyikük például 38 éve. Jézus kérdése mégis jogos, hiszen van az a pont, amikor azt is tisztázni szükséges, hogy milyen akarás dolgozik bennünk.

Te mit akarsz az élettől? És milyen megoldások mentén szeretnéd a céljaidat elérni? A cél nyilván az egészséges, boldog élet. Ezen

dolgozunk, ehhez keresünk partnereket és eszközöket. A Betesda-tó is ilyen: egy jónak tűnő eszköz. De éppen a 38 éve beteg ember esete mutatja, hogy mégsem lesz igazi megoldássá. Túl sokat remél attól a gyógyvítztól, és innen nézve a beteg emberünk közel sem a kitartó reménység jó példája, hanem egy eszméltető esettanulmány arról, hogy mi mindentől várjuk hiába életünk teljességét.

Ti most jó helyen keressétek a megoldást. Ha fáj a torkod, menj el gyógyszerárba, de ha azt keresed, hogy az életed hogyan lehetne teljesebb, akkor itt vagy jó helyen, mert Jézus ma téged is kérdez: „Akarsz-e meggyógyulni?” Ha van hiányérzeted, lelki értelemben vett betegségtudatod, az nem baj. Sőt, jó, ha van, mert akkor van akarás benned a változásra, vagy legalább arra, hogy átgondold, mit is akarsz az élettől. És ehhez most éppen jó helyen vagy.

„Terólad én meg nem feledkezem.”

Hozzám, aki mindig is hittem a létét, egy fájdalmas magánéleti fordulópont rémületes kétségbeesésében érkezett el az Úr teljes valójában.

Gyerekként hittem, mert a nagymamám, az általam kért mese után, elalvás előtt imádkozni tanított. Őt láttam, ahogyan a déli mosogató után kézbe veszi a vaskos, nagybetűs Bibliát, és szájával hangtalanul a betűket formázva elolvassa az aznapi ígét. Kamaszként hittem, mert megérintett József Attila istenkérése a versein át. Fialat feleségként, anyaként is hittem, mert a gyerekeim születése után az ő féltésük miatt rémálmaim lettek, és csak az imádság hatására szüntek meg ezek az örökös menekülésről szóló, rettentő álmok.

De ezek ellenére, más körülményeimet tekintve, olyan védettnek, kibéleltnek éreztem

az életem, hogy teljes odaadással sosem kerestem a Gondviselőt.

Aztán filmszakadás. Az én emberi bizonyosságom, bizonyosságom széthullott. Isteni pedig még nem volt.

Két tanévben is végigjártam a Bibliaiskolát, ahol választ kaptunk a kérdéseinkre, s amelynek végétével őszinte elszánásból konfirmáltam. Az Úristennel azonban, részemről, csak afféle udvarias, tiszteletteljes, néha félelemmel teli, mondhatni diplomáciai viszonyom volt.

A válságos élethelyzetünkben azt gondoltam, Isten csak ahhoz közelít, annak segít, aki rendesebb, mint én, aki nem haragszik, ahogy én, aki nem követeli rémülten a miérteket, mint én. Ám az Isten logikája nem ilyen, az Isten szeretete nem ilyen, az Isten nem ilyen.

Egyszer teljes kétségbeesésem miatt, és mert nem láttam, hogy az életünk kiegyensúlyozható-e majd, beletörődően úgy gondoltam, hogy 8 milliárd ember között ugyan honnan tudna rólam és a gyerekeimről Isten. És ha egyszer-egyszer úgy éreztem, hogy az imámmal közel kerültem hozzá, akkor is elbizonytalanodtam, hiszen annyian keressük, kérjük őt, nem várhatom el, hogy éppen rám emlékezzen. Ám ekkor teljességgel megmagyarázhatatlan módon a kezembe került nagymamám régi, vaskos Bibliájából egy könyvjelző. És rajta ez az ige állt: „Terólad én meg nem feledkezem.” (Ézs 49,15)

Máskor azt gondoltam, csak a kiváltságosakhoz, az igazán odaszántakhoz, elkötelezettekhez szól személyesen az Úr. Egy imádság alkalmával azt hallottam: „nézz fel, nézz fel”. Felfoghatatlan volt, honnan érkezik ez a szólam. Engedelmesen megtettem ugyan, amire

kért, de nem értettem, ki szólt, és miért. Másnap reggel a bibliaolvásó kalauz azt a történetet magyarázta, amelyben a Mózes által készített rézkígyóra feltekintő, kígyómarta ember megmenekült.

Megértettem, hogy hozzá tartozom, hogy hozzá tartozhatom. Hogy szeret. Szeret engem lelkészeink lelkületének formájában, a prédikációkban csak nekem szóló mondatok formájában, szeret családi kötelékek, baráti kapcsolatok, testvéri közösség formájában, de szeret kihívások és próbatételek formájában is.

Megértettem, hogy minden műve jó. Van, ami azonnal jó, és van, ami rossznak álcázza magát emberi szememnek, és később látom meg, hogy valójában jó.

Hogy minden el van készítve. Hála neked, Istenem!

Melis Szilvia

„A nincs, ami van!”

Szeptember 22-én a fél 11-es istentiszteleten Mosolygó Tamás olvasta fel a Jel 21,1–7 szakaszát, majd felesége, Mosolygó Zsuzsanna mondott imádságot. Hitbéli döntéseiről Nagyné Ugóczki Beatrix tett bizonyoságot, Németh Aron pedig a Ján 5,7–9 alapján hirdette Isten igéjét.

„Akarsz-e meggyógyulni?” – így hangzott Jézus kérdése egy 38 éve beteg emberhez, a felelet viszont a várakozásainkkal ellentétben nem egy jóleső „igen”. A beteg csak a hiányáról tud beszélni: „Uram, nincs emberem...” Jézus nem kérdez tovább, hanem meggyógyítja.

Minden ember hiánylány, ami alatt a filozófia azt érti, hogy az ember nincs kész, amikor megszületik, védelemre és gondoskodásra szorul, majd később is a technológiával tudja

csak pótolni hiányosságait. A Szentírás némileg másként, de szintén hiánylányként tekint az emberre. Pál apostol egy helyen így fogalmaz: „mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének”. (Róm 3,23)

A legtöbb problémánk visszavezethető valaminek a hiányára. Ahol pedig ez a hiány fel lép, ott megjelenik a hiánypótló Isten, és megoldást kínál. Lehet, hogy nem azt adja megoldásként, amit mi elképzeltünk, de Isten tudja, mi a gyógymód életed nagy hiánybetegségére. Sőt, egyedül Ő a megoldás. Jézus a különböző pótlékok helyett az Isten Országát kínálja nekünk. Elég egy kicsiny kezdet – például a nyitottságod, érdeklődésed –, amiből kiindulva az Isten Országá kitölti a rendelkezésre álló teret, betölti a hiányodat.

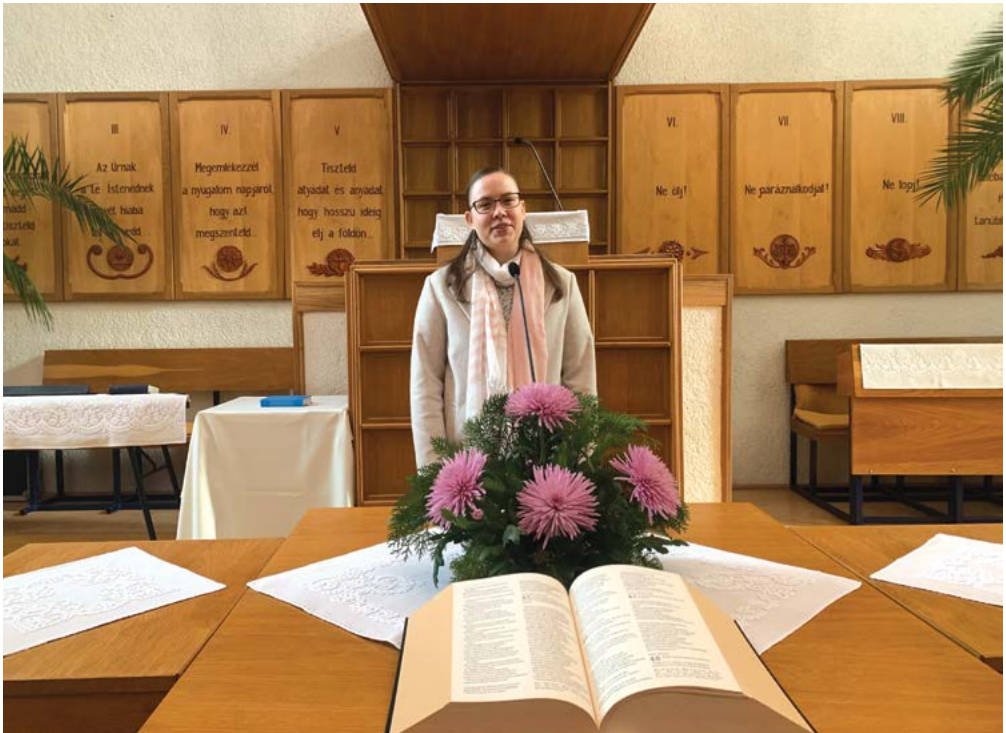
Isten akkor is szeretett, amikor kerültem őt

Világi családból származom, és ennek megfelelően is nőtem fel. Kislányként én is részt vettem hittanórákon, illetve látogattam néha a templomot, de ilyen mértékű volt csak a hitéletem. Akkoriban a hittanórákon mondtak olyanokat, hogy „Isten mindig lát és néz engem”, vagy elhangzottak olyanok, hogy nem hibázhatok semmiben, különben nem lesz üdvösségem. Ezeket körülbelül 8 éves koromban szó szerint értettem, és ez félelmetes volt. Anynyira szorongóvá tett, hogy nem mertem egyedül lenni. Egy pont után arra jutottunk a szüleimmel, hogy hagyjuk egyelőre a hittanórákat, illetve az egész hitvilágot, amikor majd úgy érzem, visszatérek hozzá. Amikor ezt elmondtam a hittanóráromnak, ő azt válaszolta, hogy ezzel közelebb kerülök az ördöghöz és távolabb Istentől.

Ez az utolsó mondat azt eredményezte, hogy teljes mértékben meg akartam szakítani a kapcsolatot Istennel, mindennel és

mindenkivel, ami és aki hozzá köthető. Kifejezetten haragot és utálatot éreztem irányába. Félelmetes volt, fenyegetőnek tűnt, és amúgy is, aki Isten igéjét hirdeti, hogy lehet ennyire „nem megértő ebben a kérdésben” – gondoltam. Teljesen hátat fordítottam az egyháznak, és így éltem. Megfogadtam azt is, hogyha egyszer lesznek gyermekeim, ők semmiképpen nem mehetnek hittanórára. Templomba se fogunk járni. Majd, ha idősebbek lesznek, eldönthetik ők maguk, miben akarnak hinni. Hittem ellenben a különböző horoszkópokban, számmisztikában. Egészen eljutottam a különböző jóskártyákig is. Azt volt félelmetes felismerni utólag, hogy ezek is élő, működő entitások, és nagyon szeretnék, és igyekeznek is befolyásolni a magamról alkotott képemet és a döntéseimet. Az én tapasztalatom szerint nem jó irányba.

Eközben sem hagyott el Isten. Általános iskolában, egy osztálykirándulás során

ellátogattunk Debrecenbe, és nekem akkor annyira megtetszett a város, hogy teljes bizonyossággal éreztem, ide vissza kell jönnöm és vissza akarok jönni. Már-már isteni sugallat volt.

Az egyetemi jelentkezés során a Debreceni Egyetem biológia szakát választottam, ahova – mint később kiderült – a jövőbeli férjem is jelentkezett. Az egyetemi évek alatt megismerkedtünk, beszélgettünk Istennel való kapcsolatunkról, és arról, hogy a családja, több generációt beleértve, így vagy úgy, de hívó. Ez egy pillanatra azért visszavetett minket a kapcsolatunkban, de mára már mondhatom, hogy hála Istennek, nem tartott sokáig ez az állapot. Ezután ismerkedhettem meg a családtagokkal. Nagyon hálás vagyok értük, mert nagyon sokat segítettek Istennel való kapcsolatom rendezésében. Velük élhettem át a megtérésem élményét. Ez hosszú évek alatt valósult meg. Láttam, hogy mennyire megnyilvánul az életükben Isten szeretete és gondviselése, és én is ezt akartam. Lehetőséget kaptam belépni a gyülekezetünkbe a Bibliaiskolán keresztül is.

Megismerhettem a Biblia és a hitélet alapjait az alkalmakon, és hozzám hasonló emberekkel is összeismerkedhettem, így már a későbbi istentiszteleteken sem éreztem magam kívülállónak. Ahogyan egyre többször vettem részt az istentiszteleteken és a bibliaiskolai órákon, éreztem, ahogyan nő bennem Isten iránt a szeretet és a hála, és hogy szeretném ezt az elköteleződést hivatalos formában is kinyilvánítani, így részt vettem a felnőtt konfirmáción.

Most pedig itt állok. Kaptam egy csodálatos családot, egy új életet és egy gyönyörű gyermeket. Aki persze fog hittanórára járni, meg templomba is. Érzem az életemben Isten jelenlétét, szeretek imádkozni, és szeretem Őt. Itt lehetek a gyülekezetben, ahol elfogadnak, és részt vehetek a Kismamakörön is, ahol sok erőt kapok a mindennapokban. Hálás vagyok Istennek, hogy ő sosem fordított nekem hátat. Hogy akkor is szeretett, és vigyázott rám, amikor én szándékosan kerültem őt.

Istennek legyen dicsőség mindenért és mindenkiért.

Nagyné Ugóczki Beatrix

„Hogyan tovább?”

Szeptember 29-én a fél 11-es istentiszteleten a Ján 5,1–15 felolvasásával Bölcskei Péter, imádsággal pedig felesége, Bölcskeiné Szatmári Mónika szolgáltak. Hitének formálódásáról és a Bibliaiskolában tett felismeréseiről Czók Bence beszélt. Németh Áron igehirdetésének alapigéje a János evangéliumából felolvasott gyógyítási történet utolsó epizódja volt (Ján 5,10–15).

Egy 38 éve beteg ember találkozik Jézussal, aki meggyógyítja őt. Ezzel a történet akár kerek egész is lehetne, de jön egy váratlan harmadik felvonás. Ebben a meggyógyult ember újszerű problémákba ütközik, új életének első három próbatételével találja magát szembe. Ez a hívővé vált ember triatlonja.

Az első próba a „közönség-próba”. Mert hogy életünknek van egy állandó nézőközönsége, családtagjaink, ismerőseink, akik szemtanúi annak, ami történik velünk. Ha az életünk megváltozik, azt is érzékelni, sőt

véleményezni is fogják. Kérdés, hogy a közönség bátorít vagy elbizonytalanít.

A második próba a „tudás-próba”. Történetünk főszereplője egy dolgot biztosan tudott, hogy meggyógyult. Arra a nagyon egyszerű kérdésre azonban nem tud válaszolni, hogy ki gyógyította meg. A tudásnak ez a próbája a hitre jutott emberek életében is megjelenik, mivel a hithez ismeretekre is szükség van.

A harmadik próba az „elköteleződés-próba”. A történetben benne van a lehetőség, hogy a meggyógyult ember Jézus követője legyen, de nem ez történik. Az elköteleződés próbája nem egyszerű, talán ez a legnehezebb.

Ezt a tiratont nem lehet egyszer s mindenkorra teljesíteni. A folyamatos helytálláshoz azonban van egy jó megoldás: a keresztyén gyülekezet. A gyülekezet a hívő életednek az a közönsége, amelyik közönség is egyben. A gyülekezet egyúttal a folyamatos tanulásnak és az elköteleződés megélésének helye is.

Isten kegyelme által vagyunk megváltva

2022-ben kezdtem el a Bibliaiskolába járni, és tavaly áprilisban konfirmáltam. Istenről először a szüleimtől és a nagyszüleimtől hallottam kisgyerekkoromban, ekkor még nem bibliai történetek alapján tanítottak minket, csak annyit mondtak el, hogy jónak és becsületeseznek kell lenni, mert ez így helyes, Isten lát és tud mindent, és hogy létezik mennyország és örök élet. Az iskoláimban egyáltalán nem volt hitoktatás, viszont 2006-ban elvetődtem egy rendezvényre, ahol egy lelkész is felszólalt, és egy egyszerű tanácsot adott az összegyűlteknél: olvassunk naponta csak 2 percet a Bibliából!

Ezt meg is fogadtam, és otthon az éjjeli szekrényemre tettem a Bibliát. A kezdeti 2

percek idővel naponkénti egy-egy ószövegségi és újszövetségi fejezetre, valamint egy zsoltárra növekedtek. Így az elmúlt 18 év alatt többször is elolvastam a Szentírást, de mindig új és új dolgokat ismerek fel benne.

Különösen szoros volt a kapcsolatom az ÚRRal a karrierem kezdetén. Egy könyvvizsgáló cégnél kezdtem dolgozni, ahol nagyon kemény volt a verseny a pályakezdők között, reggel 8-tól éjfélig tartott az átlagos munkanap, a hétvégeken is dolgoztunk. Ezzel egy időben elkezdtem és befejeztem az ELTE-n a jogot és egy angol számviteli képzést is. Gyakran volt olyan, hogy a munkából hazaértem éjjel kettőkor, és akkor még leültem egy órára tanulni, vagy 11-kor végeztem a munkával, és

éjjel 1-kor már keltem tanulni. Mindig el szoktam mondani, hogy végig éreztem Isten támogatását ebben a kihívásos időszakban. Naponta többször imádkoztam, minden vizsga vagy a kritikus munkafeladat előtt a 91. zsoltárt olvastam el. Amikor a vizsgaeredményeket hirdették, a 23. zsoltár szavait ismételtetem magamban, sikeres vizsga esetén pedig hazaérve mindig imában köszöntem meg a támogatást, és a 18. zsoltárt olvastam fel.

A Bibliaiskola elvégzésére a menyasszonyom motivált, aki már gyerekkorában konfirmált. A sok magányos bibliatanulmányozás ellenére sok összefüggést csak itt, a Bibliaiskolában értettem meg, sőt, a lényegét, a legfontosabb üzenetet itt ismertem fel!

Az iskola előtt ugyanis azt hittem, hogy a saját jószágunk, a mi erényeink által leszünk kedvesek Isten előtt, és így juthatunk el Őhozá. A Bibliaiskolában viszont megértettem,

hogy nem a mi cselekedeteink, hanem Isten kegyelme által vagyunk megváltva. Hiába törekedtem minél erényesebben élni, a hibákat és vétkeket sosem sikerült teljesen kiirtanom magamból, és meg kellett értenem, hogy nem én fogok Istenhez feljutni a magam erejéből, hanem Ő hajol le énhozzám az Ő kegyelméből. Ez nagyon fontos különbség, amikor az életünkről gondolkodunk, és ezt a Bibliaiskola nélkül nem tanultam volna meg.

A Bibliaiskolába egy kollégám hívott el, utánam pedig Édesanyám is végigjárta a tanfolyamot, ő is inspirálta, hívogatta a barátnőit, akik közül van, aki már elkezdte a Bibliaiskolát.

Mindenkit bátorítok arra, aki érdeklődőként olvassa e sorokat, hogy bátran menjen el a Bibliaiskola alkalmaira. Jó érzés lesz a hétköznapiok hajtásából egy lelki közegbe átkerülni.

Czók Bence

ÖTVÖS LÁSZLÓ:

Gyógyítás az imában

Teremtés Ura
rám ragyog arca,
s rendezi életem,
munkása lettem...

Jézus él bennem,
csodás életem,
ezzel felkelek,
véle lépkedek...

Lélek temploma
vagyok, megmondja
a Szent Biblia,
sebem gyógyítja...

Ifjúsági imaéjjeliünket úrvacsorai közösséggel zártuk

KOVÁCS TIBOR:

Dávid

Királya voltál,
pásztora voltál
egyszerre te népednek.

Nevettél, sírtál,
testvére voltál
fiaknak és véneknek.

kik Mohács után
zsoltárid nyomán
új reményre ébredtek.

Fentről fakadott
híves patakod
csörgedeztesd
szívünknek,

kik maguk helyén
Károli nyelvén
dicsérik Istenünket.

Teremtés heti zárándoklat úrvacsorával

Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Németh Áron, lelkipásztor

Nyomda: Litográfia
Készült: 200 péld.
32. évfolyam 11. szám

www.refnagyerdo.hu

*Reformációs körsétánkon idén is megemlékeztünk
elődeinkről*

Az ifjúsági szolgálat jövőképe

A Szivárvány augusztusi számában már megjelent egy összefoglaló beszámoló arról a hétvégéről, amikor az ifjúsági szolgálattal foglalkoztunk. Az ott megfogalmazott jövőképről szeretnénk néhány gondolatot leírni. Fontos volt, hogy a folyamatba ifiseket is bevonjunk, így a jövőkép ismertetésében is részt vesznek.

A jövőképünk különböző időszavokra van osztva. Ez tartalmaz olyan dátumokat is, amikor az adott célkitűzést addigra szeretnénk elérni, de olyan is van, amelyek esetében akkor szeretnénk elkezdni a folyamatot. A legtávolabbi célunk az előbbi kategóriába tartozik. Ez egy 3-5 éves cél, az egész jövőképünk vezérfonala, tételmondata: „A bibliai hit átadása többgenerációs kapcsolatokon keresztül, hogy missziói fókuszú vezetőink legyenek.” Eköré a hosszú távú cél köré építettük fel a többi, rövidebb távú elképzelésünket. A hosszú távú cél elérése érdekében úgynevezett félidő célokat is megfogalmaztunk. Ezek a 1,5-2,5 éves tervek, amelyekhez négy kulcsmozzanatot fogalmaztunk meg.

1. ifisek és ifivezetők hitének mélyítése, lelki növekedése.

2. a logisztikai folyamatok könnyítése. Úgy kialakítani a szervezést, hogy a programok előmunkálatai, lebonyolítása, vagyis a láthatatlan folyamatok is gördülékenyebben menjenek.

3. vezetőképző. Mire ez a másfél, két és fél év letelik, szeretnénk egy vezetőképző programot is beindítani, részben az ifivezetők pótlásának céljából.

4. gyülekezeti csoport kialakítása 20 év felettieknek. Jelenleg ennek a korosztálynak nincs csoportja.

A következő időszak körülbelül fél év. A tanév első illetve második felét tekintjük egy-egy egységnek. Ide olyan „kihívások” fognak kerülni, amiket majd minden ifis félévben teljesíthetünk. Ehhez motivációként mindenhova kijelölünk egy számszerű célt is (minden félévben minőségi és mennyiségi jelzőkkel fogunk dolgozni), így az első teljesítendő feladat a „7 bibliai könyv megismerése” címet kapta. Vagyis az év

második felében 7 bibliai könyvet fogunk együtt átolvasni, megbeszélni, ezzel is mélyíteni bibliaismeretünket. Ezzel kapcsolódunk az egyik rövid távú célunkhoz is, az ifivezetői bibliakör beindításához, ugyanis ők az első félévben erre a 7 könyvre (is) fognak koncentrálni.

A jövőkép első, részben már teljesített tetele az első 90 napos terv. Itt olyan projektek indultak be, mint

1. az ifivezetői kör létrehozása, amit összekapcsolnánk egy egyetemista körrel is.

2. a jövőkép ismertetése a gyülekezet, a presbitérium és az ifik felé.

3. az őszi félév tervezése és beindítása.

4. a már egész sikeresnek elkönnyvelhető „Gedeon projekt”, aminek célja az volt, hogy a legújabb, Gedeon ifinek legyen egy második, férfi ifivezetője is. Illetve ősszel tényleg ifis csoporttá formálódjanak a fiatalok.

Ettől a jövőképtől azt reméljük, hogy ha minden lépést a legjobb tudásunk szerint teljesítünk, a gyülekezetet és az ifjúságot is bevonva, akkor sikerül elérnünk célunkat, létrehozva egy missziói fókuszú vezetőséget a többgenerációs kapcsolatok segítségével, a bibliai hit átadásán keresztül. Jövőképünket egy ábrában összefoglaltuk, amit a mostani számban, az utolsó oldalon adunk közre.

Fazakas Janka, Filemon ifi – Szabó Pál, lelkipásztor

Közel 100 fiatal vett részt az egyházmegyei ifjúsági napon

Ifjúsági jövőkép

A bibliai hit átadása többgenerációs kapcsolatokon keresztül, hogy missziói fókuszú vezetőink legyenek.

3-5
év

Logisztikai és szervezési folyamatok kialakítása

Vezetőképzés felépítése

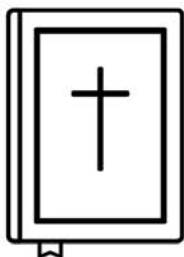

20-asok körének létrehozása

Ifisek és ifivezetők hitmélyítése és lelki növekedése

1,5 -
2,5
év

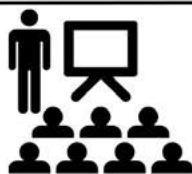

7 bibliai könyv megismerése

0,5 -
1
év

Gedeon-projekt

Jövőkép ismertetése a gyülekezet felé

Ifivezetői bibliakör elindítása

Őszi félév indítása, megbeszélések szervezése

90
nap